

عنوان مقاله:

تاملات فلسفی در آموزش مداوم

محل انتشار:

هشتمین همایش ملی انجمن فلسفه تعلیم و تربیت ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسنده:

یحیی قایدی - دانشیار دانشگاه خوارزمی

خلاصه مقاله:

در این مقاله تحت عنوان تاملات فلسفی در آموزش مداوم ضمن طرح تعدادی پرسش اساسی در باره آموزش مداوم، به برخی از آنها پاسخ داده می شود. هدف اصلی مقاله حساس کردن زمینه آموزش مداوم به جوانب کمتر توجه شده است. برخی از این پرسش ها عبارتند از: ماهیت آموزش مداوم چیست با توجه به مفهوم و چیستی انسان آموزش مداوم آیا ضرورتی دارد آیا آموزش مداوم قرار است نقایص نظام مدرسه ای را جبران کند مراد از مداومت چیست برای پاسخ به این پرسش ها از روش دیالکتیک با خود و تحلیل مفهومی استفاده شده است. نتایج اولیه این بررسی فلسفی نشان می دهد که آموزش مداوم در کشور ما بویژه بر جبران ضعف های نظام تربیت رسمی استوار است و با این حال همان ضعف ها مجدداً تکرار می کند. هنوز این پندار غالب است که با انباشتن دانش در ذهن یادگیرندگان می توان آنها را برای مواجهه با مسایل مختلف زندگی آماده کرد. از برخی از مهارت اساسی هنوز هم غفلت می شود نظیر مهارت خود اتکایی، خود ارزیابی، خود آموزی و بطور کلی از آموزش مهارت بویژه مهارت های انسانی غفلت می شود. برای رفع این مشکل پیشنهاد می شود تمرکز هر گونه آموزشی باید بر پرورش مهارت های فکری و فلسفه ورزانه باشد.

کلمات کلیدی:

آموزش مداوم، فلسفه آموزش مداوم، فلسفه ورزی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/759088>

